

Brev från Östersunds lasarett skrivet av N H Nilsson, odaterat ca 1960 – 1962.

Måndakväll

Hej på Er alla!

Skall försöka skriva några rader så Ni får ett litet livstecken från mej. Hoppas Ni alla mår bra, själv kan jag ju inte skryta med nån överdådig välmåga, men det går ju en dag om sänder.

Benet värker lite för jämnan, har inte varit ur sängen sedan jag kom hit, så det blir lite enformigt o tröttsamt att ligga jämt, men blir väl van så småningom. Det var nog en blodpropp i allafall, nu har jag fått en massa sprutor och tabletter så det blir väl bra så småningom.

Ja jag ligger på samma avd, som sist, fast i den lilla salen, nyrenoverat o fin värre. Det är bara 7 sängar här, så det är både lungt o fridfullt. Ingen mer än jag som ligger för jämnan. Den som ligger till höger heter Rutfält bor i stan, han är min kalfaktor passar opp med ett och annat bland annat var det han som ringde hem. Han for hem på onsdag.

Ja hur länge jag blir här vet jag inte men tre veckor tänker jag nog det blir.

Tisdamorrn. Känns bättre i dag, svullnaden håller på ge med sig lite.

Undrar hur pojkarna haft det, såg att bilen försvann härifrån i går nån gång, så jag antar dom hämtat den.

Nu har rundan gått så nu ska jag försöka få brevet färdigt. Mycket möjligt att jag kommer att få röntgenbehandling i ljumsken.

Dr Lundborg tror att det är nån körtel där som förorsakat proppen.

Ja nu får det vara nog skrivet den här gången med hälsn. till er alla från
pappa.

Lasarettet avd. 2

Östersund